deſcriptionem poſuimus in antidotario noſtro. Et ex ap
propriatis huius ſunt troci. de abſinthio ⁊ tro. de roſ. Et
ex appropriatis emitriteo puro ſunt troci. Abo. qui. ℞.
roſ. radi. liqui. an̄. ʒ. iiij. ter[illegible]abi. ʒ. iij. ſpice: ſuc. abſin. ſpo
dij ana. ʒ. ij. Fiant troci. ʒ. i. cum ſyrupo acetoſo. Pillu
le bone ad eā: ⁊ proprie quando prolongantur ⁊ ledit ſto
machum ⁊ viſcera: ⁊ valent ad alias etiaꝫ compoſitas hu
iuſmodi malic. ℞. aloes maſticis: ſucci eupatorij: mirab.
reubar. ſuc. roſ. ru. ana partes equales: croci partem. ſ. fi
ant pillule cum aqua endiuie ⁊ ſit doſ. ʒ. ij. Decoctio bo
na conferens proprie digeſtioni. ℞. aloes maſticis: ſucci
abſinthij: roſ ana partes equales croci. ʒ. ſ. Informētur
pillule ⁊ doſis ſit. ʒ. ſ. Syru. valens ad fe. ꝯpoſitas quem
compoſuit Abo. eſt ſatis bonus. Syru. ex inuentiōe no
ſtra efficax ⁊ expertus ad emitriteū vez. ℞. bedeguar: iſo
pi: baſ͛ce: lupulo. gramis: endi: eupa. abſinthij: capil͛. ve.
cuſcu. ana. ℥. i. ſēis cucur. citrul. mello. ⁊ cucu. ana. ℥. ij. ſq
nanti. ʒ. ij. ordei: cicerum. p. i. liquiri. vio. roſ. ana. ℥. i. zuc.
lib. i. aceti. v. radicum communium. ℥. ij. In pecia rara bu
liant corticum cit: ſandalis ſpodij ana. ʒ. i. cinamo. lignia
loes ana. ʒ. ſ. doſ. ℥. ij. in aurora cum tepida. Si vero cō
tinua ſit tertiana ⁊ quotidiana ſit interpolata: multiplicē
tur frigida ⁊ minorenſ calida. Et illud ſi inequaliter do
minantur humores ambo: ſi vero equaliter etiaꝫ ſed mi
nus propter febris continuitatem ob quam vincit inten
tio colere: Syru. ex inuentione noſtra efficax ⁊ expertus
compoſitus ex colera ⁊ melancolia. ℞. radicum feniculi
endi. ſcolopen. petroſe. reſidentium in aceto ana. ℥. i. thi
mi: epithi. ana. ℥. ij. calendule: lauendule: capil. ve. lupu.
ana. ℥. i. liqui. paſu. enucleata. ana. ℥. i. lenticu. aque nenu
far. ana. ℥. i. ſeminum cōmunium: corticum cappa. an̄. ℥.
i. ordei cice. ana. p. i. ſuc. bora. ⁊ buglo. depurati ana. ʒ. vi.
zuc. lib. i. geleniabin. ℥. iij. aceti radicum predictarum. ʒ.
iij. aromatizetur cum cortice citri: ſandalis: ſpodij: ⁊ roſ.
Doſ in aurora ad digeſtionem procurandam. ℥. ij. cuꝫ
tepida. Sirupuſ aliuſ ex inuentione noſtra ad compōitā
ex flegmate ⁊ melancolia: vt ex quotidiana ⁊ quartana.
℞. bedeguar: gummi abſinthij: cuſcute: thi. corticuꝫ cap
paris: origani: ſcolo. cum radice eupatorij: endiuie an̄. ℥.
i. radicum quinqꝫ comunium ſeruatarum in aceto an̄. ℥.
i. zuchari lib. i. gelemabin. lib. ſ. ſucci granatorum muzo
rum ⁊ pomoruꝫ dulciuꝫ ana. ℥. v. aceti predicti. ℥. ij. ī pe
cia rara buliant lignialoes cinamomi ana. ʒ. i.

¶ Summa tertia particule prime ſectionis ſecunde que
eſt de medicinis febrium ethicarum.

[S]equitur ſūma tertie particule prime ſectioniſ ſecunde. que eſt de medicinis febrium ethicarum continens capitula quattuor.

Capitulum primum eſt gene
rale de ethicis ⁊ ſignis earum
omnium in communi.

¶ Capitulum ſecundum de cura ethice febris.

¶ Capitulum tertium de cura ethice ſenectutis.

¶ Capitulum quartum de cura vel medicinis ethice cō
poſite cum putrida.

¶ Capitulum primum: ⁊ eſt generale de febri. ethicis ⁊
ſignis earum omnium in communi.

Ethica corporis eſt exiccatio ⁊ conſumptio.
Et eſt duplex: quedam que eſt febris: ⁊ qdaꝫ
que nō eſt febris: ⁊ nominatur ethica ſenectu
tis: de qua infra dicetur licet ad ſectioneꝫ ter
tiam ſpectet vbi de cura macredinis xp̄o duce dicemus.
Que vero eſt calor preter naturam acutus ⁊ fortis in hu
miditatibus notis quattuor membrorum radicalium fū
datus ⁊ proprie cordis cuius propria paſſio eſt omnis fe.
Inquit enim Ga. non dicitur febris niſi cum caleat cor.
Cuius ſunt due ſpecies ſecundum Galienū. ſ. ethica ab
ſolute ⁊ maraſmus incipiens ⁊ completus ⁊ ſunt ſecūdū
ſemitam inflammationis tm̄ prout halyabas voluit. Fit
autem ſecundum duplicem modum: quia aut eſt incipi
ens aut alium modum ſequens: ⁊ hoc ſecunduꝫ cauſe di
uerſitatem. Cum enim incipiens eſt eius cauſa interior ē
⁊ eſt caliditas aeris motus corporei ⁊ finalis: ⁊ aliarum ꝑ
catarticarum cauſarum proueniens ad cor principaliter ⁊
de eo ad radicalia membra vel econuerſo vel vtraqꝫ ſiml
⁊ eſt plus inflammans ⁊ ſua fixione in eis taliter vt ſit ca
lefacta conſumens humiditateſ eoruꝫ ordinate ſecunduꝫ
ſuperius dictuꝫ modum: ⁊ eſt raro. Raro. n. caliditas ex
terior peruenit ad cor ⁊ radicalia membra cuꝫ frigida ſint
⁊ dura ꝙ inflamment ea vſqꝫ ad teriuꝫ quin prius perue
niat ad inflammandum ſpiritus ⁊ humores ſua calidita
te ꝑatos ⁊ ſubtilitate ⁊ raritate ſubſtantie niſi cum tante
ſit acuitatis ⁊ potentie ꝙ pretergrediatur illos tanquam
ſubiecta indiſpoſita ad retinendum impreſſionem ipſius
⁊ perueniat ad imprimendū in ſolidis membris tanquam
potentie ſue proportionatis vt figatur in ipſis propter ſo
liditatem ipſorum ⁊ illud eſt raro tamen poſſibile ē. In
quit enim Algagel. vidimus enim ꝙ fulgur ferrea īſtru
menta combuſſit que in penarolio cirugici continebātur
⁊ penarolium dimiſſit illeſum. Cum autem eſt frequēs
alium morbum: cauſa eius eſt interior ⁊ calor febrilis effi
merarum minus propter debilitatem ipſarum ⁊ curatio
nis breuitatem: licꝫ illum quandoqꝫ adiuuetur membro
rum diſpoſitio maior ad imprimendum vel putridarum
magis vt emitritearuꝫ ⁊ proprie cauſonidorum prolōga
torum valde propter vicinitatem putredinis ad cor ipſuꝫ
diſpoſitum ⁊ alia radicalia membra. Et apoſtematum ⁊
vlcerum magnorum vicinorum membrorum propter vi
cinitatem propinquam vt pulmonis: pleureſis: dyafrag
matis licet apoſtemata talium menbrorum citius morteꝫ
inducunt ꝙ̄ ad ethicam completam perducant vel vic ni
tate remota: vt epatis ſtomachi renum mſ͛icis veſice viſ
cerum ⁊ ani ⁊ proprie cum in cura ipſorum interueniat er
ror. Cum enim tales febres putride accidentes prolōgē
tur primum corrumpunt humiditatem corporis poſtea
ipſum reſoluunt ſua vehementia: ⁊ rem ſiccam dimittūt
cinericiaꝫ vnde dixit Aboha. deinde procedit ad mēbra
ſanguinea ⁊ ea exiccat: ⁊ liquefaciendo conſumit nec ta
men adhuc erit ethica licet ad eam ſit diſpoſitio magna.
Deinde cum ad exiccandum ⁊ conſumendum humidi
tates ſolidorum peruenerit: ⁊ proprie cordis ethicam fac
certam: ⁊ maxime cum in cura earum interueniat error
⁊ effimeraruꝫ ſimiliter vt ꝗ obmittantur neceſſaria. Ex
contingentibus interius approximandis vt eſt aque fri

gide potus: ⁊ exterius ſuper cor ⁊ epar. Et miniſtrentur ex nocuis ⁊ inflammantibus cuȝ ſuperfluitate vt empla ſtum ex artomellis: ⁊ intus vt cibus carnium ⁊ aque caꝝ ⁊ potus vini: ⁊ electuaria calida vt dyanuſcum ⁊ ſimilia propter caſum virtutis ⁊ frequentiam ſyncopis. Et qꝛ in illis ⁊ effimeris dyatricum ⁊ ieiunium obſeruetur in infirmo colerico in ieiunijs laborantium corporis ſiccitate talis enim error non prohibebit ab illis ethicam generari: ſed vt generetur auxiliabitur magis ita vt illis compleatur vel illis recedentibus remaneat ⁊ procedat. ¶ Ethica vero que non eſt febris: nominata ethica ſenectutis eſt conſumptio ⁊ exiccatio corporis ⁊ membrorum omnium abſqꝫ febre. Et quidem vocata eſt ethica propter conuenientiam cum predicta ethica certa ⁊ vera: ſed compoſito nomine ſenectutis propter differentiam quam habet ad illam. Conuenientiam enim habet cum illa in effectu ſiccitatiſ ⁊ conſumptionis: vtrobiqꝫ enim eſt ſiccitas ⁊ cōſumptio. Differentiam vero habet ad illam in cauſa: nā in predicta cauſa ſiccitatis caliditas inflammatiua ⁊ febrilis exiſtit. In hac vero caliditas nō eſt inflammatiua vt cōſumat: ſed deficiens potius: ⁊ quaſi mortifera vt neq̄ at nutrimentum alterare quod reſtauret membra corporis conſumpta ⁊ exiccata humectet: ⁊ hoc propter defectum humidi radicalis in quo fundatur. Quod contingere poteſt dupliciter: vno modo naturaliter: vt ex defectu caloris proueniente in decurſu etatum ⁊ depaſcētiā humidi ab eodem coadiuuantibus exterioribus cauſis i reſolutione ipſius: ⁊ hoc proprie dictum eſt a. B. Ethica ſenectutis ab etate. Eſt enim in ea dominium ſiccitatis cum frigiditate: ſenectus enim ſemita eſt ad mortem: q̄ per frigidum ⁊ ſiccum accidit ſecundum. Ga. Et ꝓpter ea talis ethica frequentius ſenibus accidit: rarius iuuenibus: rariſſime pueris quaȝ ſequitur cōtriſtabilis mors vt Galie. dixit. Alio autem modo accidentaliter: vt qꝛ ſiat ab egritudine aliqua conſumente vt eſt ethica predicta febrilis: vel alia ex predictis que ſiccitatem impreſſit. Et cuȝ extincta fuerit caliditaſ exſuperanſ inflammās ⁊ exiccans ⁊ remanſit ſiccitas cum equalitate in calore ſcilicet ⁊ frigore: licet raro contingat. Quandoqꝫ plurimum ſuccedit cum ſiccitate ⁊ conſumptione frigiditas membroꝝ ſtomaci ⁊ epatis proprie ab ipſa complexione mala frigida nutritiuorum ſimul proueniente vel ſucceſſiue p modum compaſſionis ex vicinitate vnius ad alterum: quaſ nutrimentum ſufficiens ad reſtanrandum quod continue diſſoluitur digerere nequeat. Et proinde membra corporis quotidie exiccantur magis ⁊ magis: ⁊ hoc aut erit naturaliter procreata in eis vt eſt videre in melancolicis aut accidentaliter acquiſita vt ex aliqua egritudine frigida vel malo regimine ⁊ proprie ex potu aque frigide: hora non ſua tempore ſanitatis: ⁊ ſucceſſiue exercitij inflammantis: ⁊ reſoluentis virtutem ⁊ aperientis corporiſ poros ⁊ meatus membrorum ac prouocantium vt aqua frigida ſubito trahatur ad viſcera ⁊ debilitet: ⁊ quaſi caliditatem naturalem extinguat: vel ex ſtolida cura ex ſuperflua extinctione tpe egritudinis ⁊ febris cura ex hijs q̄ aſſumuntur ⁊ emplaſtantur aut ex vaporibus malis ⁊ frigidis eleuantur ad cor ab aliquo membro debilitantib⁹ ei⁹ calorem ⁊ ſanguinem quare nutrimentum in corpore nō completur ſicut accidit in cimia. Galienus. Et hanc vocauit philippus ex egritudine ſenectutem que cum cōfirmata fuerit, vt quia ſolida membra tetigerit valde nō curatur: ⁊ ſi eſſet curationis ingenium vtiqꝫ eſſet mortiuerex Abohali dixit ⁊ Galienus. Signa ex ſignis ethice quedam ſunt ſigna permutationis aliarū febrium i ipſa que ipſam minantur: quedam ſunt ſigna ipſius per ſe incipientis vel poſt receſſum aliarum quas ſequitur: ⁊ quedam ſunt ſigna ipſius complicantis cuȝ putrida qua cauſatur. Prima ſunt prōoſtica: ⁊ ſunt duplicia: quedā ſūt oſtendentia permutationeȝ effimere in ethicam: ⁊ quedā permutationem putride in eam. Prima ſunt quoniam cum vides vehementiam ⁊ fortitudinem caliditatis i pricipio pluſquaȝ conueniat nō effimere ⁊ prolongationem eius vltra tempus quo declinare conſueuit quod eſt tp̄s horarum. xij. plurimum cum continuitate ⁊ fortitudine ⁊ eſt multa corporis diſpoſititio in ariditate ⁊ macredine tunc timebis permutationem eius in ethicam. Secunda vero ſunt febris putrida principalis ⁊ remittitur. fiatqꝫ lēta ⁊ cum continuitate equalis: nec habet peryodos conſuetos cum rigore vel typo aliquo ſeu contritione cū pulſus coartatione quemadmodum putridis: ⁊ natura ipſarum conuenit cum corporis ariditate incipiente. ⁊ vria eſt digeſta ⁊ vnctuoſa: tunc ſuſpicabis putridam permutari in ethicam. Signa vero ipſius ethice per ſe venientis vl' exiſtentis poſt permutationem illarum in ipſam ſunt demonſtratiua ipſius. Et ſunt duplicia: quedā ſunt ſigna demonſtratiua ethice febrilis: quedam vero ethice febrilis: quedam vero ethice ſenectutis. Demonſtratiua ethice febrilis ſunt duplicia ſecundum duplicem eius ſpeciē em. Circa quod ſcieñ ꝙ ethica in principio ſui ſeu in prima ſpecie eſt difficilis cognitionis ⁊ facilis curationis: in fine vero vel proceſſu vel cum deuenerit in maraſmum eſt facilis cognitionis ⁊ difficilis curationis: ⁊ hoc dum ē incipiens in ſecundo gradu: aut impoſſibilis cuȝ completus eſt maraſmus ⁊ factus eſt adhubul: ſunt enim radicalia membra ad tantam ariditatem ducta conſumpta coꝝ radicali influente humiditate triplicis generis adeo ꝙ q̄ tūcunqꝫ nutrimenti apponatur pꝛe defectu radicalis humidi calor in eis vt remaneat recreari ſeu viuificari non poteſt quemadmodū in carbōe licinij licet addiſcere. qui cum ad vltimam ariditatem deuenerit non poterit flammam ſeruare nec vlterius ſuper aſcenſionem recipere q̄tuncunqꝫ ſuperinfundas oleum: ſed circumpalpita: ⁊ ſēper fit minor donec totaliter extinguatur. Ethice autem ſimplicis cum abſolute ſigna ſunt: nam ſi quidem incipiens ſit ſcias ipſam immediate fieri a ſolis procatarticis p̄cedentibus cauſis vt ab acris eſtu: ira: ⁊ labore nimio: fāe ⁊ ieiunio facto. Cū vero facta eſt ſeu alium morbum ſequens precedere febres putridas dictas nulla precedēte procatarticarum cauſarum quādiu ethica ſola ſit videbis calorem ſuauem ſecundum primā imiſſionem man⁹: in moranti vero fieri mordicantē ſimul ⁊ ardentē ⁊ eſſe continuū ⁊ equalē per ſe ſēper. Sed ſūpto cibo p⁹ vnam horam vel duas habere aſſenſum incontritum ⁊ pulſū i magnitudine addere cum de natura ipſius ſit: ⁊ omniū ethicarum ſemper debilem eſſe pulſum ſpiſſiuȝ ⁊ paruū. Cū vero pulſus talis cum predictis ſignis ſic permāſerit ethica ſola erit ⁊ abſoluta. Cū vero mutabitur qꝛ debiliſ ſpiſſus imaturus ⁊ durus apparcat tunc ethicam ipſam ſimplicē ēt maraſmū noueris eſſe. Cui⁹ quidē ſigna ꝓmpte apparebunt tanquā manifeſta valde: ⁊ ſunt: nā tūc pulſ⁹

erit paruus debilis ſpiſſus ⁊ durus ad modum cauſe ſo-
ricine pmanſiue: ⁊ vrina erit vnctuoſa magis ⁊ pectallas
hñs: ⁊ profũdatio oculoꝝ augeť: ⁊ corporis ariditas ma-
gna ⁊ coloris mutatio vᷓlus nigredineꝫ ⁊ pulchritudinis
faciẽ ita vt icipiat fieri viſui vᷓſutus ⁊ egrotãs ⁊ hoc q̃diu
icipiẽs fuerit maraſmus. Cũ vᷓo ad ɔplemẽtũ deuenerit
pulſuſ predicte drie augebũť: ⁊ fiẽt in modũ caude ſoricie
finitiue: ⁊ oculoꝝ ꝓfũdatio augmẽtabiť vt oſſa palpebra
rũ appareãt eminẽtia ⁊ palpebre remanẽt apte: ⁊ lippitu
do i eis ſicca: lꝫ ſomnꝰ eiꝰ nõ ꝓpꝛie ſõnꝰ ſit: ſꝫ potiꝰ ipotẽ
tia vigilãdi: timpora applananť valde: nariũ extrẽitates
acuunť mltũ: oſſa maxillaꝝ ⁊ mẽti acuunť: ⁊ i oibꝰ mem
bris ⁊ facie color mutať ad nigredinẽ: ⁊ pulchritudo faci-
ei perit oio adeo vt fiat tornatilis ⁊ horribilis valde: ⁊ cu
tis totius corporis ⁊ faciei arida valde: ⁊ puluerulenta vt
neqꝫ extẽdať valde: ⁊ cũ extẽdiť ſtat ſuſpẽſa ⁊ pili elõgãť
in ea ⁊ appent pediculi ⁊ oſſa pectoris valde eminentia ⁊
diſtincta: ⁊ vẽter adheret dorſo ac ſi viſcera eẽnt quaſi eua
cuata ⁊ finaliter vngues curuãť. Cũ ergo curuãť ⁊ acuũ
tur tũc icipit tẽdere ad occaſũ ⁊ liq̃fiũt cartilagies: ⁊ ſeqť
morſ icõtriſtabilis ſicut i ethica ſenectutis. Cuiꝰ vera ſũt
ſigna maraſmi ⁊ ɔſũptiõiſ vt appet i corpore calor ⁊ infla
tio ſed frigiditas plurimũ actu pceptibilis: ⁊ eoꝝ pulſus
nõ ẽ ſpiſſus ſicut pulſus ethice febrilis: ſed debilis tardꝰ
rarus ⁊ paruꝰ: niſi fortis debilitas inſit qñ tũc icipiet fie-
ri freqnſ ad modũ formicãtis ⁊ ꝓpꝛie i illis i quibus hoc
accidit ex potu aq̃. Et vria erit alba ſubtilſ aquoſa: ⁊ in re
liquis diſpoſitiõibꝰ ẽ ſicut ſenex. Signa vero ethice cõ-
plicate cũ putrida cognoſci ſũt difficilia cũ nõ ſint diſtin-
cta ſed adinuicem valde ɔfuſa. Et ſũt nã i calore lento ⁊
ɔtinuo fieri videbis aſcẽſũ caloris ɔtritũ aliqñ cũ rigore
mãifeſto vel aliquo alio typo vel aliqñ ſine manifeſto: ſꝫ
cũ pulſus coartatiõe declinãte eo cũ ſudore vel ſiti: aut cũ
euapatiõe cũ balneo rẽaneat calitas ⁊ ſiccitas i arterijs: ⁊
vẽis maior q̃ꝫ i circũſtãtibus ptibꝰ cũ velocitate ⁊ ſpiſſitu
dic motꝰ nõ diſſoluti i eis. Et ſũpto tũc cibo iteꝝ fieri eiꝰ
aſcẽſũ i cõtritũ ⁊ iteꝝ redire ad pͥmũ: ⁊ ariditas ⁊ ɔſum-
ptio maior q̃ꝫ ɔuẽiat putride. Et vria rubea ⁊ vnctuoſa ⁊
ſimiliter digeſtio vnctuoſa ⁊ hũoroſa ⁊ q̃nqꝫ turbida.

¶ Capitulum ſecundum de cura ethice febris.

CUra ethice febris ſi ſimplex ſit ⁊ ſola vt q2 in
cipiẽs ſit vel aliũ morbũ ſeq̃ns vt putridã fe-
breꝫ abſolute. vel cũ apoſtẽate q̃ ceſſauit eua-
cuatiõe putredis. Cura debet ꝓpꝛie cũ mor
bus factꝰ ſit ⁊ nõ a cã depẽdẽs lꝫ dici poſſet icipiẽs q2 per
ſuos gradus ꝓcedẽs ⁊ ſimplex quia nulli alteri ẽ pmixta
Si vero cõplicata ſit alteri egritudini: vt febri putride a
qua vt plurimũ ẽ cãta: ſi. n. putredo adhuc manet i corpe
cura ipſi debita erit ɔpoſita ex ꝑuiſione ⁊ cura vt ifra dõ
dãte diceť. Et cura quidẽ vera ⁊ ſimplex que debeť ethi-
ce ſole ɔſiſtit in duobꝰ: i remotione nocẽtiũ ⁊ i miſtratio
ne curãtiũ. Nocẽtia ãt ſũt oia ex ſex rebus calida ⁊ ſicca
auferanť ergo oia. Curatiua vero ſũt tres res: alteratio
febrilis diſcraſie: regis ordiatio: correctio accñtiũ. Intẽ-
tionẽ que a cauſa ceſſãte vt q2 interiorẽ efficientẽ non ha-
beant que tranſmiſerunt vt putrida licet conſeruantẽ ha
bere poſſit cui iam imediate eſt premiſſuꝫ. Alterationem
ɔplent frigida minus ⁊ hũida magis: frigida. n. cũ fortia
ſint fortioris impreſſionis erũt q̃ꝫ nã mẽbroꝝ in talibꝰ fa-
cta valeat tolerare. Ec proinde ledũt: ⁊ ſi diſcraſiã calidã
alteret non tamen ſiccam: quinimo cum naturam debili
tant ipſam a nutritione cũ cibo deficere faciet quare feb.
augebitur ⁊ ſiccitas ⁊ effectus eius qui eſt ɔſumptio mẽ-
brorum: maxime ſi ſint talia que ſiccitati ſũt iuncta: vt tro
ci. camphore ⁊ ſimilia. Sic ergo non debent eſſe intenſa
⁊ diſcraſie proportionabilia: ſed remiſſa potius cum ſuffi
ciant ad infrigidandum. Et ſi non per quantitatem ⁊ mt
titudinem per iterationem: tamen ⁊ viceſ vt compleant i
longo tempore q̃ oportet abſqꝫ nocumento quod potue
runt ſi fortia fuiſſent in breui complere cum nocumen-
to. ¶ Humida vero cum non ſint vehementis impreſſio
nis vt naturam nocumentum ipꝛimant atqꝫ defectionẽ:
ſintqꝫ contraria vtriqꝫ diſcraſie: calide obtundendo: ⁊ ſic
ce alterando vt eaꝝ ɔſũptionis reſtaurando vel ſaltẽ ma
defaciendo non ſit talia que caliditati ſint iuncta: vt vinũ
⁊ carnes poſſunt eſſe fortiora frigidis ⁊ magis excedẽtia
ſi non eſſentialiter ⁊ in gradu: effectualiter tamen: q2 ml-
tiplicata in quantitate ⁊ tempore: non tamen tantum q̃
naturam ſuffocent vel ſaltem oppilẽt. Quod ſi neceſſi-
tas vti fortioribus extinctiuis contingat ⁊ frigidis q̃ ſint
non cum humiditate vel temperamento paſſiuaꝝ. ſed ſic
citati coniuncta: vt ſunt ex ſimplicibus camphora: ſanda
li: ſyrupus: limonum: ⁊ alia plurima: Et ex cõpoſitis tro
ciſci de camphora oportet attendere illud ⁊ ſeruare ſic vt
ante vel pᵒ ei ſimul cũ talibus frigidis hũida miniſtrenť
⁊ etiam aliquid calidi humidi quod diſcraſie intentioneꝫ
obtundat ⁊ ſiccitatem medicine contemperet. Calidum
vero contemperet medicine frigiditatis exceſſum ne mẽ
bra percutiat: ⁊ in contrariam diſpoſitionem adducat q̃ i
corrigibilior eſſet pꝛima. Et ad illud euitandum pericu-
lũ intus frigida rẽiſſa imittanť que hũiditati ſũt iũcta: vt
iuleb viol. roſe ſuccus ordei: ⁊ aqua ptiſane ⁊ ſimilia que
ſi ſuperfluãt non multũ nocere pñt. Et ſi ɔcediť interius
aliquid eius calidi miſceatur quod ɔtemperet ne noceat
valde vt dictum eſt ſupra. Et ſimiliter ſi humida calidita
ti erunt permixta: talia autem frigida ſunt que ſupra i cu
ra generali ſunt dicta putridarum. Et ea q̃ in altatõe hu
ius febris ſunt propꝛia ſꝫ Ga. ſũt duplicia: vt q̃ itus aſſu
mũť vt medicine potabiles: ⁊ cõeſtibiles: ⁊ q̃ inſpirať aer:
que quales oporteat eẽ ſubiũgẽus. Et que extrorſũ appli
cenť vt ɔtinẽs nos aer cerota ⁊ ſilia vt ẽpla ⁊ balnea me-
diciaꝝ potabiliũ ⁊ edibiliũ quedã ſũt frẽ ⁊ ſicce: ⁊ earum
quedã ſũt ſimplices: ⁊ quedã ɔpoſite. Et ex ſimplicibꝰ hu
midis potabilibus eſt aq̃ ordei ſimplex. vel cũ candis aq̃
lactucaꝝ: ſeiũ cõiuꝫ ⁊ oiuꝫ ſẽſibilium: aq̃ lactis vacini a
quo extractũ eſt butiꝝ ⁊ lac mucillago pſilij ⁊ ſilia. Et ex
cõeſtibilibꝰ ſũt predicte cũ ſba propꝛia: ⁊ ex frigidis ⁊ ſic
cis ſũt roſe: ſãdali: ſpodiũ cãphora: ⁊ ſilia. Et ex ɔpoſitis
ſirupus ⁊ iuleb: viol. de cucurbitis: roſ. ⁊ ribes: trociſci d̃
dactylis: de cãphora ⁊ elia que dicentur. Aer ãt inſpira-
tus ⁊ nos ɔtinens dꝫ eẽ alteratus frigidis ⁊ hũidis vt ſu
pra ibidẽ dictum eſt: talis enim inſpiratus ⁊ tractus per
cutis poros cordis diſcraſiam alterat: ⁊ omnium mem-
brorum: ⁊ proinde hyeme non calefiet cum igne ne po-
ros oppilet ⁊ febrem inflammet: defendatur indumẽtis
niſi ſit congelatus: quo caſu accendatur in camera par-
uus ⁊ lenis ignis. Cerota auteꝫ ſunt ſecundum duplicẽ
modum: ſcilicet ſimplicem ⁊ compoſitum: ſimplicem
vt ex cera ⁊ oleo ana. compoſitum: vt eſt ex eis pinguen

rum ſuccis: apide: ⁊ ſpẽbus quo infra dicẽtur. Talia au
tem cerotaria cū frigiditate ⁊ hūiditate ⁊ pmanẽtia mul
ta in mẽbris eoꝝ diſcraſiam alterãt. Sed vt illud agatur
ſuis ſint in ꝯditionibus ꝑelecta q̃ ſunt ex pte ſue mẽ for-
me ⁊ ꝯſeruationis eiuſdem mõi: loci: ⁊ tpis: vſus ipſius
Ex pte quidem mẽ vt ſit oleum electum ⁊ ẽ de cucurbi-
ta ſalicibus ⁊ violatum: de ſeminibus mellonū ⁊ roſ qđ
ſuã frigiditatẽ impellẽdo ſtipticitatẽ moderataꝫ ſuã ma-
gis hũectat q̃ oleum ſimplex: vt G. oñdit nõ veniūt ſi
cut G. dixit. Sitq̃ꝫ eoꝝ cera alba ⁊ mūda pauce q̃titat
ne illud reddat ſpiſſum valde ⁊ ſolidū: fit. n. ex hoc diffi-
cile valde penetrabile ad ꝓfundū maxime cū ſit frigidū
⁊ oleum ſit viſcoſum: cera ſpiſſa ⁊ ſtiptica: ⁊ ꝓpẽ ſi ex ali
quo frigido valde ſubtili fieri poſſꝫ: optimū eſſet ⁊ effi-
caciſſimum: ſed quia tale difficile eſt inuenire: vel impoſ
ſibile. Etſi acetū ſit tale nos ſimplex frigidū ẽ: ſꝫ aliquid
hñs calidi ⁊ ſicci: ⁊ ꝓinde nõ ex eo fiat: ſed ex eo aliquid
illi admiſceatur. Sitq̃ꝫ oleū ablutū cū frigida aq̃ vt ſua
caſitas ſi q̃ hẽre poſſit auferaꝛ ⁊ frigidū fiat ⁊ hūidū. Et
ꝓinde ex quo coagulatū eſt cerotuꝫ abluaꝛ cū frigida aq̃
pluries: ⁊ reſideat in ea vt ꝯſeruetur eiꝰ nã. Et vngaꝛ frequẽ
ter ne caleſiat ⁊ vt alteret magis ſit eius inūtio ſ̃ mẽbra
principaliꝛ paſſa ex quibus caliditas inflãmãs ad oia cor
pis mẽbra ꝓcedit: vt eſt cor: epar: ⁊ ſtomacus: ⁊ dorſum
ſub quo vena magna exiſtit extẽſa multū ſanguinẽ cõti-
nens calidum inflãmantẽ dorſum: ⁊ totū corpꝰ ad quod
ꝓcedit. Altereꝛ ergo cū inūctione eiuſdẽ ceroti vt ad oia
mẽbra trãſeat alteratus vt ſupra in gñali cura putridarū
eſt dictū. Et ſi totū corpus inūgas eſt bonū: ſed poſt bal
neum vt aptis poris ſubintret amplius. Emplã ẽt ſicut
in cura putridarum eſt dictuꝫ: ſunt ſupra ſtõacum: cor ⁊
epar applicãda. Balnea quoq̃ꝫ debẽt eſſe ſuis oportūis
cõditionibus ꝑelecta. ſ. mã: quãtitate: ⁊ q̃litate eius: loco
temporis ingreſſus ⁊ egreſſus ab eis: vt hora ſtãdi in eis
⁊ alijs que ſequūtur ad ipſum: vt ſunt aquaꝝ dulciū ꝫ ca
lida ⁊ frigida: ⁊ calida oꝫ ꝑcedere: debẽt aūt eſſe eucrata
vt rarificẽt ne ꝯſtipẽt ⁊ reſoluãt ⁊ in ſemicupro facta ple
no habūdanti aq̃ vt totū corpus attingat: in qua ſint co-
cta frigida ⁊ hūida ex herbis: floribus: ⁊ fructibus: vt la-
ctuca ſem ꝑuua: mellilotū: violis ⁊ ordeū: ⁊ ſupaſpſum
oleum aliqđ ex ꝑdictis: vt in domo locato ⁊ iuxta lectuꝫ
infirmi vt in eis facilis ſit ingreſſus: ſitq̃ꝫ gradatus ⁊ pau
latinus ⁊ poſt ꝯplemẽtū digõis prime ⁊ anteq̃ ſit vacui-
tas ⁊ fecibus euacuatis. Sed ante ſumaꝛ aq̃ ordei dua-
bus horis cyphus vnus in quo ſtet quoad delectabilis
ſit ⁊ membra corporis ⁊ cutis videaꝛ in tūore eleuari nec
ſudet aliquo mõ: tunc ſtatim egrediaꝛ ne tracta hūiditas
nutrimẽti ad mẽbra reſoluaꝛ ⁊ debilitaꝛ egrotãs. Eſt. n.
tpꝰ humectãdi ⁊ faciẽdi carnẽ acutã euaporãdi locū ſm
Ga. Et cū egreſſus fuerit ſeq oꝫ balneū frigide aq̃. Sit
aūt pauce frigiditatis ⁊ q̃ſi tepida: ⁊ ſuper corpus ꝑbal-
neatum in calido ſubito effundaꝛ vt tracto calore ad ipſã
nõ effundatur a frigiditate illius: ſꝫ ꝓpterea debet eſſe pau-
ce vt calor trahaꝛ in membris atq̃ꝫ hūiditas tracta retinea
tur: ⁊ nõ pmittatur reſolui: ſꝫ infrigidet: ⁊ hūectet. Et ꝓ
inde i lecto de corio aq̃ plẽo vel veto hora eſtatis ꝓpe ex
tūc loceꝛ: vt q̃ſcat: nec coopiaꝛ: vt ſudet: nec quoq̃ꝫ vt ri
geat. Tale. n. balneū ꝑ ſe ⁊ ꝑ accidẽs talibus cõfert. Al
terat. n. caliditatẽ reſoluendo hūiditates corporis inflam
mãtes illam ſua caliditate ꝓpata acq̃ſita: ⁊ ſua nãli hūidi

tate ſubitrãte poros ſiccitatem mẽbroꝝ ⁊ ariditateꝫ ma
defaciẽdo ⁊ irrorãdo humectat: ⁊ ſua frigiditate natura
li ad quam redire eſt apta inflãmationem extinguit: qđ i
alio euenire auxilio ex ꝑdictis difficile eſt: ſi. n. ꝑ ſe confe
rat per accidẽs nocet: ⁊ ecõuerſo: ⁊ ex tūc detur illico lac.
Si vero cõtingat ex tali frigido balneo naturam tereri
q̃ñq̃ꝫ eo dimiſſo docuit G. poſt exitum corporis a bal-
neo calido: oleis ꝑdictis ⁊ cerotis inūgi ꝓp eãdẽ cauſaꝫ
quod melius eſt cum nõ terreat ⁊ magis hūectet: cuꝫ ma
gis pmaneat vt ſupra aūcte G. dictum eſt. Et deide lac
dari ⁊ dimittere infirmum quieſcere dõec lac digeratur
vſq̃ꝫ ad horam diei tertiam prandij. Et poſt digõneꝫ fri
cari manibus mollibus dõec rubeat cutis vt nutrimẽtū
lactis trahatur ad mẽbra: deinde hora tertia cibare ⁊ q̃ſ
cere vſq̃ꝫ ad cenam: ⁊ tunc ante cenã fricare iteꝝ. Deide
cibare ⁊ permittere quieſcere ⁊ dormire vſq̃ꝫ ad ſm bal-
neum in mãe ſeq̃ẽti: deinde ſimiliter agere lꝫ nõ ſit ma
lum bis vel ter ingredi balneū maxime ſi delectet. Sed
lactis cõditiones oꝫ hic attẽdere que ſunt plures: ex pte
animalis. ſ. a quo accipitur: ⁊ regis eius a tẽpe ſumẽdi: ⁊
a mõra quãtitate ⁊ mixtione. Animalis aūt ſit mlier ſeu
femina iuuenis ⁊ ſana. Eſt. n. melius lac mulieris ⁊ pro-
prie mature etatis ceteris ꝓp cõformitatem ſi nõ abhorre
at eger: vel aſine ſimiliter: vel capre iuuẽis ⁊ piguis: ⁊ ſit
eaꝝ regimen in frigidis ⁊ hūidis cibis ⁊ potibus. Tem-
pus aūt ſit poſt balneū illico ſi ꝑmittaꝛ emulſio eius ſu-
pra dorſum ante ingreſſum balnei bonū erit. Modus
aūt ſumẽdi ẽ vt ſugat patiẽs de papill' ne altereꝛ ab aere
añq̃ã ſūaꝛ: ⁊ hoc ſi tolerat: q̃ ſi nõ ſtati cū multuꝫ fuerit
cū ſua nãli caliditate ꝓpineꝛ. Quantitas aūt eius ſit: q̃
digerere bñ poſſit. Et ꝓinde primo paꝝ deꝛ in quãtita-
te. ℥. iij. quã ſi bñ digerit addaꝛ ad eã paulatī dõec ad ſuf
ficiẽtẽ ꝑuenerit quãtitatẽ ſi v̊o male minuaꝛ ex illa: ſꝫ mix
tum ſit illi paꝝ mellis vel zuchari aut ſal' vt ꝓhibeat eius
caſeationẽ in ſtõ q̃ penetrationẽ eius ad mẽbra ꝓhibẽdo
ſit cū primoꝝ ſinthomatū vt ſupra in ſtõ eſt dictum. Et
canon dandi in potu lac acetoſum a quo extractū eſt bu-
tirū eſt ꝓximus illi. Regimen aūt cibi ⁊ potus ⁊ aliarū
rerum nõ nãlium cõpletur. Naꝫ oꝫ vt eligãtur ex cibis
⁊ potibus frigidi paꝝ ⁊ hūidi plus facilis digõnis: boni
⁊ multi nutrimẽti q̃les ſūt facti ex g̃nis vt pãis tritici ab-
lutus in frigida: ſuccus ptiſane aut ordei cõdꝝ ꝑpatū in
pulmẽto hñs aceti paꝝ. Et ex aialibus ſumpti ⁊ ꝓpe lac
vaccinū in quo extractū ſit butyꝝ quo eſt miti nutrimti
⁊ aq̃ carnis pulloꝝ: gallinaꝝ: ꝑdicū: faſianoꝝ: ardeaꝝ: ⁊
hedorū: decocte cū coriãdro vel lactucis: carnes ipẽ: ⁊ te
ſtudinū: ⁊ limaciaꝝ purgataꝝ: ⁊ cãcrorum fluuialium: ⁊
ſerpentis albi: vel galline nutrite ex eo cum frumẽto de
cocto q̃ñ indiget ꝑ debilitate. Et epata gallinaꝝ: teſticu
li gallorum: ⁊ oua ſorbilia: ⁊ caſeus recẽs pinguis nõ ſa-
litus ſi appetit. Sūt aūt carnes decocte in aq̃ ordei cū la-
ctucis vel aſſe paꝝ ⁊ humiditatem naturalem conſeruẽt
⁊ preparate migellea acetoſa parum. Et ex fructibus re-
centibus cucurbite citruli melones dulces ⁊ indi in quã
titate pauca: granata dulcia ⁊ poma. Et ex ſiccis amigda
le pinee fiſtici ⁊ auellane. Et ex potibus ſint aque ordea
cea ⁊ aqua frigida: ⁊ ſi non fuerit qđ prohibeat non ta-
men ſit multa ⁊ fortis frigoris ne extiguẽdo caliditatem
ſubito ad mortem vel etiam ſaltem ad ethicam ſenectu-
tis adducat: Que vero difficilioris curationis exiſtit:

ſed longioris vite. Et forte eſſet melius perduci ad illud quod in maraſmum completum per eam vbi ad curam aliam non ſufficeret medicina fortaſſe propter debilitatem ⁊ digeſtionem conceditur vinum ſubtile album pauciſerum bene limphatum cum frigida. Tempus auteʒ eius ⁊ hora ſit conſueta: quantitas vero pauca ⁊ ſepe: ſicut enim conuenit ei cum morbus de inanitione cuʒ virtutis defectione exiſtat. Et eſſe ex cibis ⁊ potibus ⁊ medicinis humectantibus miniſtretur quod ſupra in cura male complexionis ſicce ſtomaci dictum eſt: prouidendū autem ne in oppilationem perducat. Alie quoqʒ res ad humiditatem mutentur: his enim omnibus vel plurib⁹ ethica ſimplex vl' ſola curatur facilis. Quod ſi negligat eius cura vt tranſeat in maraſmum difficilius curabitur vt eſt dictum: oportet ergo tunc vt multiplicentur predicta: ⁊ diutius miniſtrētur ne tranſeat in maraſmum cōpletum qui omnino eſt incurabilis. Et proinde curam dimittere melius eſt: niſi non deſperet infirmus: quapropter proſequenda eſt cura: ſed cum proteſtatione ſiue pnoſticatione premiſſa. Melius eſt enim cum ſepe benigna mori infirmum quam ſine ſpe ipſum ſignis prenoſticis dimittendo vt ſupra ait. Oportet autem vt in balneum cum lintheo imponatur ⁊ extrahatur cum nō poſſit per ſe ingredi ſicut tempore precedenti. Accidentiuʒ vero correctio eſt accidentium que ſuperuenire conſueuerunt ethicis quibus ante aduentum melius eſt obuiare quam poſt aduentum remedium inuenire: non eniʒ tūc bene corrigibilia ſunt p̄ debilitate nature ex corporis cōſumptione in ipſa. Et ſunt ſincopis de qua ſupra eſt dictum multotiens: ⁊ fluxus vētris vt diaria: ⁊ ex defectione virtutis eſt: ⁊ ipſa eſt cauſa maioris defectionis ipſi⁹. Sit autem cibus eius ex pane tortellarum de ſeni: ex lacte decocto cum lapidibus fluuialibus ignitis vel ferro aut igne ſolo donec conſumatur acuitas: quia fit ſo'utiuum ⁊ farina panici: milij vel riſi: decocta cum ipſo: ⁊ carnes predicte aſſe: ⁊ potus eius aque ferree vel pluuialis ⁊ vini ſtiptici vel pontici. Et medicine eius ex ſimplicibus ſpodiuʒ: gummi arabici: karabe: ſeminis acetoſe granorum berberis: pſilium aſſum ⁊ bdelium mechium proprie ⁊ ſumach. Et ex compoſitis eſt trociſcus de ſpodio de dactilis: de balauſtijs: ⁊ de terra ſigillata ſi ad excoriationem deuenerit: ⁊ cum cliſteribus emplaſtris: ⁊ alijs medicinis que ſuperius habuiſti. Et ex illis eſt appetitus defectus de cuius recrificatione ſupra in ſectōne prima de medicinis ſtomaci dictum eſt. Confectio trociſcorum de dactilis. ℞. dactilorum immaturorum. ʒ. iiij ſpodij: armeni: aure. iiij. roſ. ʒ. vj. portulace: citruli: cucurbite: karabe: ana. ʒ. iiij. fiant ex eis trociſci doſis. ʒ. ij. Confectio alia ad fluxum ventris. ℞. boliarmēi. ʒ. v. caſtanearum torre actarum: roſ. ana. ʒ. iiij. ſpodij: karabe: berberis: ana. ʒ. iij. fiat trociſcus. ʒ. j. cum ſucco citoniorum: ⁊ detur in potu cum aqua pirorum. Balnea conuenientia talibus ſunt termarum naturalia. Et proprie ſunt balnea ortidonici: calacij: ⁊ aercus: ⁊ tripgule: ⁊ balnea reſine in eſtate artificialia ſicut aqua fōtis dulcis ſimplicis vel decoctionis rerum humectantium: vt herbe ḡſſule vel ſemperuiue: ⁊ vermicularis: ⁊ cimbalarie: violarum: nenufaris: ordei: melliloti: ⁊ camomille. ¶ Et ſunt qui ſuperetfundunt oleum violatum vel amigdalarum vel de cucurbita: vel ſeminum eius: vel melonum: vl' ipſorum: vel lac mulieris: ⁊ eſt efficax. Et aliqui decoquūt aſſungiam alium: ⁊ cliſterizant cum ea. ¶ Cerotum expertiſſimum ad eos poſt balneum quo iungitur dorſum: ſpina tota: ⁊ vniuerſum corpus. ℞. aſſungie galline anatis: anſeris: ⁊ porci recentium ana. ℥. iij. medulle crurium vituli. ℥. iij. lactis mlieris vel aſine. ℥. iiij. olei violacei olei ſiſamini vel amigdalarum dulciuʒ ana lib. ſ. cere albe. ℥. vj. ita q̄ ſit liquidum parum ſucci graſſule vel ſemperuiue. ℥. ij. pulueris roſ. ʒ. j. Et eſt efficaciſſimū ad ethicam febrilem ⁊ ſenectutis etiam ſine ſuccis ⁊ plurib⁹ frigidis dictis. Et ſunt qui ad extinguendam inflammationis intentionem induunt egrum camiſam ſandal' lotam cum camphora. Sed in ea eſt timor ſicut ſupra in capitulo generalis curationis eſt dictum: ⁊ in ſudore dyaforetico ſectione prima. ¶ Electuarium reſtauratiuum conſumptionis ipſarum valet efficax ⁊ expertum. ℞. ſeminum lactucarum: portulace papaueris albi ana. ʒ. ij. ſeminum cucurbite: mellonis: ⁊ citruli: ana. ʒ. iij. ſeminum citoniorum mundatorum. ʒ. iij. liquiritie. ʒ. j. ſeminis coti mundi. ʒ. j. ⁊ ſ. ſeminis ſiſami. ʒ. iiij. capitum viola. ʒ. j. roſ. ʒ. j. ⁊ ſ. farine ordei: amidi: ana. ʒ. j. zuchari: nabit. ℥. j. cinamomi dulcis. ʒ. ij. gummi arabici gummi dragagāti ana. ʒ. j. gariofilorum karabe ana. ʒ. j. penidiaruʒ. ʒ. j. ⁊ ſ. ſpice. ʒ. j. ſirupi roſ. quod ſufficit. Et impinguetur cuʒ caricis: amigdalis dlcib⁹ excorticatis: pineis purgatis: ſiſticis mundatis ana. ℥. j. Doſis qualibet hora in quantitate nucis: ⁊ ſuper bibatur parum vinum. Eſt efficax ⁊ expertum in ethica febrili: ⁊ in ethica ſenectutis valde frigidis ex eo ablatis.

¶ Capitulum tertium de cura ethice ſenectutis ⁊ medicinis eius.

Ethica ſenectutis ſi in ſenibus ſit: curam nō habet: cum in eis deffectus virtutis naturaliter inſit: ⁊ quod naturaliter ineſt ſemper ineſt: vel vt plurimuʒ dixit Ariſtotiles habeatqʒ in eis cauſam conſeruantem ſimilitudinem etatis ſcilicet complexionis concurrentis cum ea. Et proinde remediari poterit non curari: quinimo ſi ſola etas quedaʒ naturalis egritudo eſt: vt viſum eſt. Galienus cuʒ in ea ſit dolor ⁊ labor incurabilis. Quod ſi ſuperaddatur accidentalis diſcraſia: ⁊ conſimilis certe multo magis incurabilis remanebit: ⁊ quid vltra ſi correctionem haberet multo magis perpetuaretur vita: vel non haberet vtiqʒ tempus perficiendi operationes in melioribus. Si vero in iuuenibus ſit plurimum curam habet ⁊ magis ſi pueris inſit: habent enim iuuenes naturam fortem reſumibilem naturaliter: ⁊ ſi accidētaliter ſit defecta: ⁊ pueri mlto magis. Et proinde a fortitudine naturali apti ſunt reduci ſecundum magis ⁊ minus: niſi accidentalis ſiccitas ſit confirmata: vt q: tetigerit adeo membra ſolida q̄ tertia humiditas poſita ſit in periculo non vltra extendi iaʒ totali conſumpta: ⁊ ſi non in toto in parte vtili ⁊ maiori. Equidē remediuʒ in cura eſt: ſola diſcraſie ſicce alteratō que quidem cū frigiditati ſit iuncta complebitur cū hūectatibus calidis tēperate. Qualia ſunt q̄ in cura ethice febrilis ſunt dicta min⁹ eis aut ꝯmixtis aliq̄b⁹ calidis odoriferis: ⁊ cuʒ actuali caliditate minori approximatis. Ex quibus eſt balneū p̄dictum decoctis in aqua eius florib⁹

camõille melliloto ⁊ caſius actu quam febrili conueniat.
Et quale eſt lac a quo non eſt extractum buturum habẽs
plus mellis: ⁊ mel ipſum qđ eſt vltimum in iuuamento
iſtis ſicut vltimum in nocumento febrilibus dictis. Et
quales ſunt alie medicine humide: ⁊ calide: vt cliſteria ſa
cta ex ſenugreco: ſemine lini: capitibus: ⁊ pedibus agni:
oleo camomillino ⁊ ſiſamino: ⁊ melle. Et ſirupi ex aqua
decoctionis ipſorum: ⁊ proprie ex floribus camomille: ⁊
ſiſamo: ⁊ zucharo nabit: melle. Et electuaria ex calidis ⁊
humidis vt pineis: ⁊ dactylis maturis: paſſuli fiſticorū
amigdalarum dulcium: liquiritie: ⁊ alijs ſimilibus illis
Et cerotaria ex oleo ſiſamino: vel amigdalarum dulciū
cum cera rubea. Et fricationes fortes trahentes non re-
ſoluẽtes. Et quales ſunt cibi calidi humidi potẽtia etiaꝫ
actu: facile penetrabiles: ⁊ velocis deſcẽſionis: in quibuſ
non ſit viſcoſitas ſicut aqua carnis: ⁊ vitella ouorum ſor
bilium: epata gallinarum pinguium: ⁊ carnes noue co-
lumbe non valde pinguis cum aqua roſata: ⁊ fructus ꝑ
dicti: ⁊ potus vini maturi ſubtilis: ⁊ odoriferi conueni-
entis quãtitatis minus limphati. Et qualia ſunt alia ex
non naturalibus rebus proportionabilia illis. Et ſi ſicci
tas cum equalitate actiuarum ſit iuncta cum eis fiet eiuſ
curatio remiſſis tamen a caliditate naturaliter vel artifi
cialiter ſaltem mixtione.

¶ Capitulum quartum de cura medicinis ethice ⁊ pu
tride complicate.

E Thice febrilis cum putrida cõplicate. Cu
ra eſt quatuor res. ¶ Prima abſciſio cauſe.
Secunda alteratio febrilis diſcraſie. Tertia
regimen. Quarta correctio accidẽtium. Ab
ſciſio cauſe eſt putredinis euacuatio ⁊ multa mundifica-
tio. Ipſa enim putredo exiſtens febrilis putredinis cau
ſa immediata que eſt cauſe ethice: aut cauſa eſt ethice me
diata: ⁊ ſic cauſa eſt cauſe. Et pro eo cura ab eo eſt recto
ordine incohanda: nam ea euacuata ceſſabit putrida ⁊ ethi-
ca conſequenter: ⁊ ea manente quãtumcūqꝫ febris vtriuſ-
qꝫ magnitudo ⁊ incenſio poſſit remitti: ſemper tamen ꝓ
cedit conſumptio propter reſeruationem putredinis pro
longantis febris a remiſſiuis cauſatam. Inqt enim Ga
lienus. Non eſt poſſibile diſpoſitionem vllam curare fi
naliter manente adhuc cauſa faciente eam: ⁊ propterea a
putredine incohanda eſt cura. Inquit enim Abobali.
Cum due egritudines iunguntur ab ea incohanda ẽ cu
ra: que cauſa eſt alterius ſine qua alia curari non poteſt.
Qualiter autem ⁊ quibuſ curetur: ⁊ euacuetur putredo
ſuperius dictum eſt. ¶ Alteratio quoqꝫ febrilis diſcra
ſie qualiter ⁊ quibus compleatur medicinis ſuperius di
ctum eſt. Et tamen quia diſcraſia febrilis eſt magna naꝫ
ad conſumptionem perducens quaſi preuendicãs ſupra
curam: oportet ſimul digerendo ⁊ euacuando putredi-
nem diſcraſiam alterare: ⁊ ſi non cõueniat in auxilijs vt̃
qꝫ cauſe ſcilicet ⁊ febri cõmune auxilium impendatur ⁊
ſimplex flegmatica vel melancolica ſit putredo quod na
turaliter talis inuenire eſt poſſibile ſecundum Galienū
dicentem. Itaqꝫ tamen contrarijs diſpoſitionibus dif-
ficile eſt inuenire auxilium quod multum proſit: obſit au
tem nihil fiat ſecundum artem compoſitum in partibus
mixtum aut diſtinctum loco vel tempore ſi ſit equale vel
inequale equalitate ⁊ inequalitate ſeruata vt ſic alteretur
febrilis diſcraſia quod non incrudetur putredo: ⁊ illud
fiet ſi alterantia exterius ⁊ interiꝰ vero remiſſe calidi mi-
niſtrentur. Et proinde lac denegetur quantumcunqꝫ eniꝫ cõ
ueniat ethice immediate magis tamẽ nocet ei mediate: qꝛ
putredinem auget: que cauſa eſt ſue cauſe. Et ſimiliter
balneum donec ſit digeſta putredo: ⁊ alijs auxilijs pro-
curetur: que ⁊ ſi alteri noceant non tamen valde: que tue
diſcretioni relinquimus cauſa breuitatis: ⁊ regimen ⁊ ac
cidentium correctionem cum oĩa ex ꝑdictis ſint nota.

¶ Incipit ſecunda particula ſectionis ſecunde continẽs
ſummas quatuor.

Sequitur ſecũda particu
cula ſectionis ſecunde que
eſt de medicinis apoſtema
tum que plurimum febres
ſequitur de partibus cirur
gie continens ſummas q̃-
tuor. ¶ Summa prima ẽ
de medicinis apoſtematū
ſanguineorum continens
capitula. xiij.

¶ Capitulum primum eſt prohemiale ⁊ eſt ſermo gene
ralis in apoſtematibꝰ: cauſis: ſignis: ⁊ cura oĩum.
¶ Capitulum ſecunduꝫ de flõne ⁊ eſt apoſtema ſangui
neum: ⁊ de medicinis eiꝰ.
¶ Capitulum. iij. de apoſtemate glandularum ſeu fleg
mone eaꝝ ⁊ de medicinis eiꝰ.
¶ Ca. iiij. de flegmone qđ dicitur antrax ⁊ carbũculus
⁊ medicĩſ eius.
¶ Ca. v. de flegmone qđ ſpãa dicitur claues vel furun-
culus ⁊ medicinĩſ eius.
¶ Capitulum. vj. de pruna ſeu carbone ⁊ igne perſico ⁊
medicina eiꝰ.
¶ Ca. vij. de vena egrediendi ⁊ medicĩs eius.
¶ Ca. viij. de panaricio ⁊ medicinis eius.
¶ Capitulum nonum de apoſtematibus paruis ⁊ pu-
ſtulis illius generis vt ſunt morbili ⁊ variole: ⁊ medici-
nis eorum.
¶ Capitulum decimum de exituris calidis extrinſecis
quia de intrinſecis vt prima ſectione eſt dictum ⁊ erit ſer
mo generalis in terminationibus apoſtematum.
¶ Ca. xj. de eſtimeno ⁊ cancrenis eiꝰ.
¶ Ca. xij. de moro ⁊ medicinis eius.
¶ Capitulum decimum tertium de appropriatis apo-
ſtematum ſecundum diuerſitatem membrorum in qui-
bus fiunt.

¶ Capitulum primū prohemiale: ⁊ ẽ ſermo gñralis in
apoſtẽatibus cãis ſignis ⁊ cura oĩum.

A Poſtema ſecunduꝫ Galienum eſt tumor
preter naturam quo membra magnitudine
deficiunt ab eo qđ eſt ſecundū naturã. Di
uiditur aũt ⁊ variatur per genera ⁊ ſpẽs va-
riatione ſuarum cauſarum penes quas eius cura ſeu me
ditatio plurimū variatur: ⁊ proinde ad curã neceſſariam